

M Stúdió

A művelődési központ keretein belül, annak új csoportjaként tavaly szeptemberben alakult meg az M Stúdió, Meister Éva színművésznő szakmai irányításával. A helyi amatőr színjátszás újraélesztésének szándékával alapított csoport, azóta heti rendszerességgel találkozik és próbál. Legtöbbjük számára a világot jelentő deszkákon való bemutatkozás egy igazi álom megvalósulása, a művészeti munkát irányító számára pedig nagy kihívás, a csoport tagjaiban rejlő tehetség kibontakoztatása, azok olyan formába öntése, amely a nagyközönség előtt történő bemutatkozást is lehetővé teszi. Hosszú és kemény munkát kíván meg mindez az M Stúdió tagjaitól, azonban a velük való személyes találkozás meggyőzi az embert arról, hogy véghezviszik, amit közösen elhatároztak.

- Az M Stúdió nevében benne rejlik a Meister név, a városra utaló Miklós elnevezés, de a mester szó is beleillik a képbe. Hogyan került kapcsolatba a megalakuló színjátszó csoporttal annak szakmai vezetője Meister Éva színművésznő?

- A művelődési központ meghívására kerültem ide Törökszentmiklósról. Korábban már működött itt ilyen közösség és több környező településen ma is élő hagyomány a helyi színjátszó kör. Tavaly szeptemberben kezdtük meg a munkát. Hétfőn és pénteken délután öttől hétig vannak a próbák. Móríc Zsigmond Nem élhetek muzikaszó nélkül című művet szeretnénk színpadra állítani.

- Miért éppen erre esett a választása?

- Amikor meghírdettük a színjátszó kört, nagyon sokan jelentkeztek, megtelt velük a pódiumterem. Ahogy megláttam azt a tömeget, az jutott eszembe, hogy Istenem, mit fogok én csinálni ilyen sok emberrel? Azután, a gondviselés jóvoltából úgy alakult, hogy az ott megjelentekből éppen annyian maradtak, hogy kialakulhasson egy kemény, kitartó és elszánt mag. Őket végignézeve pedig, úgy gondolkodtam, hogy ők nem színészek, tehát figurálisan kell őket szemlélnem, azaz a karakterüknek, a külsejüknek megfelelő darabot kell találnom. Nem volt nehéz, hiszen azonnal a Móríc mű jutott eszembe. Mindenki, aki szerepel benne, megtalálható itt a csapatban.

- Milyen emberekkel találkozott itt?

- Ösztönös tehetséggüekkel. Sokszor magam is csodálkozva nézem, hogyan formálnak meg egy-egy figurát. Őszintén éreznek rá a dolgokra, és ez a bennük meglévő tehetséggel párosul. Sokak álma valósul meg azzal, hogy ide járnak, és ez látszik is rajtuk.

A beszélgetés egy hétfői próba előtt zajlott, és a pódiumteremben gyülekező csapat tagjait arról faggattam, mi hozta őket ide, és hogy érzik magukat a csapatban? Hornyák Andrásné a kozmetikusnál hallott a színjátszó csoportról. - Eljöttem - mondja -, itt ragadtam, amikor itt vagyok elfelejtem gondom bajom. A család nem akarja elbinni, hogy én valóban kiállok ide a dobogóra az emberek elé, és eljátszom egy szerepet. A mellette ülő Áy Melindát a színészet, a színház iránti érdeklődés hozta ebbe a jó közösségbe. Korábban az iskolában drámatagozatos volt, így azután neki van már némi rutinja. Szabados Zoltánnának gyerekkori álma valósult meg azzal, hogy csatlakozhatott a színjátszókhoz. - Remélem, hogy sikerünk lesz!

Ez a siker pedig, csak rajtunk múlik, azon, hogy szorgalmasan járunk-e a próbákra. De azt hiszem, mi igyekszünk is minden tőlünk telhetőt megtenni, mert tudjuk, hogy kötelesség is most már folytatni, a többiekkel és magunkkal szemben.

Maróti Esztert a kíváncsiság hozta az M Stúdióba. - Ilyenben még nem volt részem - teszi hozzá. - Szerettem volna kipróbálni, és nem csalódtam, nagyon jól érzem magam. Igaz, hogy nagyon sok munkával jár a próba, de rengeteget tanulunk rendezőinktől. Mióta ide járok, egészen másképp viselkedem a hétköznapi életben is. Például szébben, választékosabban fejezem ki magam. Egyszerrel nekem nagyon sokat jelent ez a képzés.

Igy van ezzel Varga Ferencné is, aki iskolás korában szintén szerzett már némi tapasztalatot, és aki szintén a megfelelő hozzáállás fontosságát hangsúlyozza, amikor a siker, az eredményesség titkáról kérdezem. - Korábban nekem is volt ezzel problémám - árulja el, de most már szeretnék tudásomnak legmegfelelőbben teljesíteni. Igaz, jelen pillanatban nem vagyok magammal megelégedve, de bízom benne, hogy a próbák nyomán ez módosulni fog!

Hagyom készülni, a próbára hangolódni a társulat tagjait, és újra Meister Évához fordulok.

- Mennyire nehéz a profi színművészek együtt dolgozása az amatőrökkel?

- Egyáltalán nem nehéz velük együtt dolgozni. Ahogy már említettem mindnyájukban megvan a szükséges ösztön. Ha nem lenne, ha nem vágnának ilyesmire, nem is jelentkeztek volna. Én nem a profi színészetet akarom nekik megtanítani, azt így nem is szabadna. Hagyni kell őket, hogy ösztönösek legyenek. Épp csak annyira segítsek be, amennyire muszáj. Például, hogy ne takarják ki egymást a színpadon, ki hol jöjjön be, hol menjen ki. Az érzelmekbe például nem akarok belemenni. Igaz ugyan, hogy néhanapján meg is kell mutatnom egy-egy jelenetet (ez az ami nincs a professzionális színházban, ott a rendező nem mutatja meg így, ott a színésznek kell ráéreznie a lényegre), de általában a jelenet hangulatára igyekszem őket rávezetni. Ha ez megvan, azután nekik kell megtalálniuk a saját kifejező eszközeiket, melyekkel vissza tudják azt adni. Ami nehézség itt a munkában, az az, hogy nem mindennapi, hiszen mi hetente kétszer találkozunk. A félelmeikről pedig azt mondom, hogy színpadra lépés előtt minden színésznek megvannak a maga félelmei, még a legjobbaknak is.

- Ha valaki most kap kedvet, hogy kipróbálja színészi tehettségét, ösztönét, érdemes-e még csatlakoznia az M Stúdióhoz?

- Természetesen. Szeretettel várunk mindenkit 14 éves kortól kezdve! Tervezzük egy mesejáték bemutatását is, és ahhoz szükség lesz még szereplőkre. Akit tehát érdekel a színjátszó kör, keressen bennünket a művelődési központban hétfőn és pénteken délután öt órától!

Turcsányi János

Meister Éva színművésznő

Olthévízen született, Erdélyben. Édesapja orvos, édesanyja pedagógus. Brassóban, a mostani Áprily Lajos Líceumban érettségizett. A marosvásárhelyi Szentgyörgyi István Színművészeti Főiskolán szerzett színész-oklevelet. A Marosvásárhelyi Nemzeti Színház tagjaként megbecsült és rendszeresen foglalkoztatott színésznő volt. 1985-ben férjhez ment Molnár H. Lajos íróhoz. 1987 júliusában családjával együtt Magyarországra disszidált. Egy évnyi budapesti tartózkodás után az 1988/89-es évadban a Szolnoki Szigligeti Színház tagja. 1989-től szabadúszó, azóta önálló előadóestjeivel járja Magyarországot, Erdély, Délvidék és Németország városait-falvait. 1997-től a városi gyerekszínjátszó-csoportjának, a Kölyök Színpadnak vezető-rendezője. 1999-től - alakulásának évétől - a Teátrum Művészeti Alapiskola művésztanára, ahol színjátszást, beszéd- és mozgásművészetet oktat. Két gyermek - Magor és Boglárka - édesanyja. Szolnokon él.